

der over Sint-Geertruid en Slenaken naar Gulpen te wandelen. Doch wij waren nog maar pas een minuut of tien buiten Maastricht, toen we dicht bij het Fort Sint-Pieter terecht kwamen op een allerprachtigst plekje, waar zoveel Zuid-limburchse wonderen bij elkaar stonden, dat we er een paar uur kwijt raakten". Uiteindelijk deden de wandelaars meer dan 15 uur over hun tocht, maar met zijn bekende optimisme schreef Thijssse: „Het paste niet vermoeidheid te tonen op de grote chaussée, die van Maastricht naar Aken voert, een weg, ontworpen door Napoleon, en bestemd om zijn legioenen in de kortst mogelijke tijd van de Maas naar de Rijn te doen optrekken."

Tenslotte zijn wij dan hier ook om de Limburgse natuur- en vogelvrienden en allen die naar het lichaam verwant zijn aan Heimans en Thijssse, of die zich geestelijk zo voelen, geluk te wensen met dit initiatief. Hoe zou dat beter kunnen dan met de woorden van Thijssse zelf, geschreven in *De Levende Natuur: De Limburgers weten hun land naar behoren te waarderen*, getuige het Limburgs Genootschap met zijn Maandblad en Jaarboeken, zijn Museum en Plantentuin. Is er eigenlijk wel een ander deel van ons land aan te wijzen, zo grondig en liefdevol bestudeerd, zo innig genoten? Waarlijk, de Nederlandse Natuurvrienden hebben Zuid-Limburg in bezit genomen; laat ons hopen, dat zij het in volle schoonheid mogen blijven behouden."

„Laat ons Limburg loven, en wel Zuid-Lim-

Jac. P. Thijssse's oudste zoon spreekt mede namens zijn broer woorden van dank voor de eer aan zijn vader bewezen.

burg het luidst". Met deze woorden van Thijssse sloot Prof. Vooüs zijn toespraak.

Bij zijn dankwoord herinnerde de voorzitter eraan, dat Thijssse vanaf 1915 tot aan zijn dood lid was van het genootschap.

Een kop koffie met vla, vriendelijk geserveerd in het koor van de oude Minderbroederskerk, sloot de plechtigheid af.

In het plantsoen van het Rijksarchief was o.m. door de goede zorgen van de Vogelwacht Limburg een kleine tentoonstelling ingericht van vogelbeschermingsartikelen: broedkastjes en voedermethoden.

Foto's copyright: Anton M. Werker, Cadier en keer.

IN MEMORIAM

Jaap van Dijk

Van het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie te Amsterdam ontvingen wij het ontstellende bericht dat ten gevolge van een verkeersongeluk plotseling is overleden de heer J. van Dijk, secretaris-penningmeester van het I.V.N. en stafmedewerker van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland. Dit nieuws treft ons des te meer omdat de heer van Dijk twee dagen voor zijn dood voor-
noemde vereniging had vertegenwoordigd bij de onthulling van het Thijssse-monument te Maastricht.

Met het dagelijks bestuur van het I.V.N. zijn wij van mening ons werk ten behoeve van de natuurbescherming zo normaal mogelijk en in zijn geest te moeten voortzetten.

NIEUWE LEDEN

J. J. Reinen, Kerkstraat 36, Grevenbricht.
G. Borsboom, Geuweg 31, Sittard.
A. G. Koenderink-Wilbrink, Terra Nigrastraat 35, Maastricht.
P. Ronden, Geuweg 44, Sittard.
H. A. M. Delnooz, Plenkershoven 15, Maastricht.
M. Hooftman, Nassaustraat 118, Slikkeveer.
Ir. R. Haverschmidt, Dalpad 15, Heerlen.
G. Dirkse, Julianalaan 8, Hoevelaken.
R. Barra, Geuweg 28, Sittard.